

Til § 10.

16) 1ste Linie affattes saaledes:

„Stattepligtig Formue er al Eiendom, af hvad Art nævnes kan, med Fradrag af Gjæld. Den enkelte Formuesgjenstand ansættes“.

17) 2) Foran Stykket indstyhdes: „Udestaaende Fordringer og Tilgodehavender“.

18) 2) Andet Punktum udgaar.

Til § 11.

19) d) Ordene: „forjaavidt angaar... her i Landet“ udgaar.

20) Efter Stykkets Slutning tilføies: „samt af andre udestaaende Fordringer og Tilgodehavender“.

21) Sidste Stykke, 9de—10de Linie. Ordene „som hidrører — — — Virksomhed“ udgaar.

22) 5te Linie franedes indstyhdes følgende Punktum: „Med Hensyn til de Indtægtskilber, der bestattes efter § 3 b., sfer de ovenanførte Fradrag for Driftsomkostninger, Renter, Tab m. m. særligt for den paa-gjældende Indtægtskilbe, hvorfra de hidrøre. Resten er Skatteindtægt i den vedkommende Kommune, forjaavidt hverligere Afdrag ikke maatte finde Sted efter § 16, 3die Stykke.“

Til § 12.

Efter Slutningen tilføies:

23) „Kommunernes Regnskabsaar regnes ligeledes fra 1ste April til 31te Marts.“

Til §§ 13 og 14.

24) Paragraferne udgaar.

25) Der indsættes to nye §§ 13 og 14, saalydende:

§ 13.

„Med Ansættelse til Skat i Henhold til § 3 a af de i §§ 10 og 11 udfundne Skattemidler iagttages følgende Regler:

Fra den for en fysisk Person som stattepligtig ansatte Formue kan et Beløb af indtil 3000 Kr. fradrages som skattefrit; saadant Fradrag kan gøres afhængigt af visse Betingelser, saasom at de vedkommende Formuesgjenstande enten helt eller for en vis Del bestaar af Løssøre.

Af den for enhver fysisk Person udfundne stattepligtige Indtægt skal Skatten beregnes saaledes, at den indenfor visse Grændser udgjør en mindre Andel af de smaa Indtægter end af de større. Beregningen sfer saaledes, at der først fra en vis Indtægt og opad svares fuld Skat, medens der gives Afdrag for de mindre Indtægter. Det Beløb, ved hvilket fuld Skat indtræder, kan ikke sættes højere end 6000 Kr. og ikke lavere end 1500 Kr. Det Afdrag, der gives de mindre Indtægter, kan i forskellige Forhold vegle efter Indtægtens Størrelse, men ikke overstige 2000 Kr. og ikke være mindre end 200.

Afdrag i den Indtægt, hvoraf Skat skal ydes, kan hverligere tilstaaes af Hensyn til at lette Skattebyrden for Familieforsørgere eller af andre særlige Hensyn, der stjønnes at paavirke Skatteevnen.

Stattepligtige efter § 3 b erholde ikke Nedsættelse i deres Skat efter nærværende Paragrafs Bestemmelser, medmindre de meddele Ligningskommissionen i vedkommende Kommune fuldstgjørende Oplysning om deres samlede Skatteværdi. Afdraget beregnes i saa Tilfælde i Forhold til den Stattepligtiges samlede Indtægt.

§ 14.

For hver Kommune affattes af Kommunalbestyrelsen en Skattevedtægt, i hvilken det bestemmes, hvorledes de ovenfor i § 13 givne Regler skulle benyttes, og navnlig skal i denne fastsættes: Størrelsen af og Betingelsen for Fradrag i den stattepligtige Formue, den Skala, hvorefter Afdragene i de mindre Indtægter skal finde Sted, Størrelsen af det Afdrag i Indtægten, der skal tilstaaes af Hensyn til Skattebyrdenes Forpligtelse som Familieforsørgere eller andre særlige Hensyn, samt Regler om Afrunding af de Beløb, hvoraf Skat beregnes. Endvidere skal Vedtægten indeholde øvrige fornødne Regler for Fremgangsmaaden ved Skatteligningen og Skatteoptrævingen (smilg. saaledes §§ 17, sidste Punktum, 18, 19, 20, 2det Stykke, 23, 24, 2det Stykke, 30, 31. og 39).

Vedtægten approberes for Landdistrikternes Vedkommende af Amtsaadene, for Byernes og Handelspladsernes Vedkommende af Indenrigsministeren. I Tilfælde af Uenighed om Vedtægten's Affattelse har Indenrigsministeren den endelige Afgjørelse. Vedtægten underkastes Revision hvert 6te Aar.“